

PREVAJALCI Z VAČ

Franc baron Wützenstein (1631 – 1677) – z gradu Lebek je prevajal predvsem iz španščine in italijanščine takrat prepovedane pretirano erotične romane (da ne uporabim kakšnega drugega izraza), ki so bili napisani v verzih (dvanajsterec) v uradni kranjski jezik – nemščino – tako kot Valvasor. Prevedel je 4 srednjeveška dela. Obširno razpravo o njem je napisal dr. Luka Vidmar. Na spletni strani tega članka so na koncu bližnjice, da boste lahko zvedeli še veliki več o vseh prevajalcih, ki so tu imenovani. Njegova podoba ni znana.

Škof Matevž Ravnikar (1776 – 1845) je prevajal iz hebrejščine, grščine ali nemščine: Sveto pismo, Mojzesove knjige (pentatevh)... v najlepšo in najčistejšo slovenščino. Znan pa je tudi po na pol avtorskih delih predvsem po Zgodbah Svetega pisma za mlade ljudi. On je bil tisti, ki je s svojimi prijatelji (Kopitar, Zois) uvedel slovenščino tudi na »univerzo« - bogoslovje. Njegova slovenščina je bila temelj, iz katerega se je jezik razvijal in se razvija še danes. Minilo je torej več kot 100 let od Valvasorja ali barona Franca Wützensteina, da smo Slovenci na Kranjskem dobili svoj uradni jezik - slovenščino, za katerega so skrbeli, se zanj borili in ga bogatili slovenski izobraženci. Mineva eno leto od mednarodnega znanstvenega posveta (simpozija) o škofu Ravnikarju, da bi postavili škofa Ravnikarja na pravo mesto slovenske zgodovine in vsak čas bo izšel tudi zbornik vseh referatov, ki bo dostopen v domoznanski knjižnici DGK (Povzetki so že na razpolago).

Jernej Ravnikar (1856 – 1920) nadučitelj in poslanec v deželnem zboru. Prevedel je iz češčine temeljno pedagoško delo - Didaktika - od Jana Amosa Komenskega. Jan Amos Komenski pa je človek, ki je naučil svet poučevanja. Sicer pa je Jernej tisti, ki je napisal knjigo tudi o svojem sorodniku škofu Matevžu Ravnikarju.

Srečko Balent (1946 -) iz Slivne: kuhar, knjigovodja, gostinec in prevajalec. Prevedel je celo množico knjig: Carson McCullers: Odsevi v zlatem očesu (V nadaljevanjih v reviji ELLE – 1967 ali 1968), Ernest Hemingway: Otočje v zalivskem toku (1973), Agatha Christie: Herkulovi podvigi (1978), John Hedgecoe in Adrian Bailey: Vse o fotografiji (1981), Hubert Selby: Zadnji odcep za Brooklyn (1981), Dean Koontz: Ne boj se (1999), Göran Bergstrand: Prostori moškosti (1996), Tami Hoag: V prah se povrneš (2002), Eric J. Hobsbawm: Čas skrajnosti: svetovna zgodovina 1914-1991 (2017), ... itd.

Alenka Čebular (1976 -) z Vač: piarovka. Prevedla je knjigo Rudy Simone: Aspergerke (2023) – priročnik o in za ženske z Aspergerjevim sindromom. Tudi naslednji prevod bo na temo avtizma. Sem zelo radoveden. Ob branju marsikaj izveš predvsem o sebi samem.

Doc. dr. Saša Istenič Kotar (1977 -) specialist za Tajvan in Kitajsko, s Cveteža, je poleg znanstvenih in predavateljskih obveznosti, prevedla iz kitajščine knjigo za odrasle, katere avtor je: Simon Chang: Pastirji in klavnica (o Kurdistanu). Lani novembra je na knjižnem sejmu prejela ta knjiga kar dve priznanji za oblikovanje. Napisala je tudi učbenik o Tajvanu.

Da se malo spoznamo – kajne! Če sem na koga pozabil, me, prosim, opozorite, ker sem iz svoje nevednosti nemara kaj spregledal!

Bolje ko se bomo poznali, raje se bomo imeli - ha! Zvonček Norček

BLIŽNJICE :

Franc baron Wützenstein : <http://www.vace.si/Franc%20baron%20W%C3%BCtzenstein%20slika.htm>

Škof Matevž Ravnikar: <http://www.vace.si/ravnikar-klinc.pdf> <http://www.vace.si/vsivsveti.htm>

Jernej Ravnikar: <http://www.vace.si/jerne.htm> <http://www.vace.si/novo2021.htm>

Ostali prevajalci so pa še kako živi in jih lahko obiščete ali pošljete elektronsko pošto, najdete na facebooku, preberete njihove prevode – ne bo vam žal! Njihove knjige najdete v knjigarnah, v knjižnicah, na Bolhi. Po en izvod pa se najde tudi v domoznanski knjižnici DGK. RAD NAS IMAM!